

عنوان مقاله:

جایگاه عدم النفع در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوق تطبیقی معاصر، دوره 2، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا سکوتی نسیمی - دانشیار دانشگاه تبریز

نگار شمالی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

زندگی پیچیده اجتماعی روابط حقوقی مختلفی را پدید می‌آورد. از جمله این روابط، مسوولیت حقوقی یک شخص در برابر شخص دیگر است. مسوولیت فوق گاه در نتیجه تخلف از ایفای تعهد قراردادی به وجود می‌آید و گاه به صرف خسارتی که شخص به دیگری وارد کرده است، مطرح می‌شود. ضرری که در نتیجه فعل یا ترک فعل زیان‌آور به شخص وارد می‌شود ممکن است مادی یا معنوی باشد. ضرر مادی نیز خود بر دو قسم است: از دست دادن مال یا محروم ماندن از نفع که بیشتر تحت عنوان «عدم النفع» مورد بحث واقع می‌شود و از اهمیت بسزایی برخوردار است. دلیل این اهمیت آن است که اگرچه این دسته از خسارات بخش وسیعی از ضررهای وارده بر شخص را تشکیل می‌دهند، اما از یک سو در قابلیت مطالبه آن مباحث فراوانی وجود دارد و از سوی دیگر قانون‌گذار در برهه‌های زمانی مختلف واکنش‌های متعددی را در برابر آن ابراز کرده است. بر این اساس و با توجه به اینکه پیرامون عدم‌النفع مسائل متعددی قابل طرح است که در عرصه قوانین به آنها اشاره نشده است، از جمله اقسام عدم النفع، تفکیک آن از تفویت منفعت و نظایر آن، در تحقیق حاضر سعی شده است مهم‌ترین مباحث شکافته شود و مورد تحلیل علمی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

خسارت، عدم النفع، لاضرر، مفهوم عرفی ضرر، بنای عقلا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565632>

